

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κ. Ι Ε Ρ Ω Ν Υ Μ Ο Υ

πρός τό Γ' Διεθνές Ἐπιστημονικό Συνέδριο τῆς σειρᾶς

«1821-2021: 10 Ἐπιστημονικά Συνέδρια γιά τά

200 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης» μέ θέμα:

«Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί διαφύλαξη τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος:

Νεομάρτυρες - Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός - Ἐπαναστατικά κινήματα»

(Διορθόδοξο Κέντρο, 14-15 Νοεμβρίου 2014)

Ἀποτελεῖ πραγματικό τόλμημα νά προσπαθήσουμε νά ἀναφεροῦμε στήν ἱστορία τῶν χρόνων ἐκείνων. Τό νά μελετᾶ καί νά ξαναμελετᾶ κανεῖς τήν ἱστορία, ὅμως, εἶναι χρέος ὄχι μόνο γιά τόν ἱστορικό καί τόν εἰδικό ἐπιστήμονα, μά γιά κάθε πολίτη αὐτῆς τῆς χώρας καί πιστό της Ἐκκλησίας, γιά κάθε Ἕλληνα καί Ὁρθόδοξο πού θέλει νά γνωρίζει καθαρότερα καί βαθύτερα τήν ἱερή κληρονομία ἐκείνης τῆς περιόδου καί, κατ' ἀναλογία, τή σχέση της μέ τό παρόν καί τό μέλλον του.

«Μία φορά ἐβαπτισθήκαμεν μέ τό λάδι, βαπτίζομεθα καί μίαν μέ τό αἶμα καί ἄλλην μίαν διά τήν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας». Στά συγκλονιστικά αὐτά λόγια τοῦ Κολοκοτρώνη παρατηροῦμε καθαρά πόσο συνυφασμένη ἦταν στήν ψυχή τῶν ἀγωνιστῶν ἡ ὀρθόδοξη πίστη μέ τήν ἐθνική συνείδηση καί τόν ἀγώνα τῆς ἐλευθερίας.

Ἐλεγε ἐπίσης ὁ Πατροκοσμάς: «Καλύτερα νά ἔχεις εἰς τήν χώραν σου σχολεῖον ἑλληνικόν παρά νά ἔχεις βρύσες καί ποταμούς, διατί ἡ βρύσις ποτίζει τό σῶμα, τό δέ σχολεῖον ποτίζει τήν ψυχήν..., διατί χωρίς τό σχολεῖον περιπατοῦμε εἰς τό σκότος». «Καί μέ τό σακούλι καί τό δεκανίκι, μέ τό ράσο τοῦ καλογήρου, πῆρε τούς δρόμους σκορπώντας τή σοφία του στό ἐξουθενωμένο Γένος, περιοδεύοντας χρόνους καί χρόνους, στήγοντας σταυρούς».

Ἡ σύγχρονη Ἑλλάδα δέν ἀνέστη ἀπλῶς καί μόνο μέ τά ὄπλα καί τήν οικονομική δύναμη. Στάθηκε καί ρίζωσε ὅταν στήν ψυχή τοῦ λαοῦ μας ὠρίμασε ὁ κοινός πόθος τῆς ἐλευθερίας, ὅταν ὅλα ὅσα ἔδεναν τούς Ἕλληνες μεταξύ τους, ἡ κοινή πίστη, οἱ παραδόσεις, ἡ καθημερινή ἐμπειρία, τά γράμματα καί ἡ παιδεία, συνυφάνθησαν καί ἀνέδειξαν χαρισματικούς ἀνθρώπους. Μεταξύ αὐτῶν ὑπῆρξαν καί φωτισμένες ἅγιες μορφές, ἀνθρώποι ταπεινοί καί ἀνυπόληπτοι γιά τά δεδομένα τῶν κυριάρχων τῆς ἐποχῆς τους, ἀλλ' ὅμως ἰσχυροί στήν πίστη καί τήν ἀρετή διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Τό πλῆθος τους

εἶναι τόσο μεγάλο ὥστε σχηματίζει δικαίως, κατά τήν παύλειο ρήση, «νέφος» ἀγιότητος πάνω ἀπό τήν πολύπαθη αὐτή γῆ. Διότι τό ὀρθόδοξο χριστιανικό βίωμα διδάσκει πώς ὅ,τι ἀξίζει κατά Θεόν ἀποκτᾶται μέ αἷμα, μέ θυσία, μέ ἄθληση ψυχῆς, μέ ἀγώνα, μέ τήν ἀνάδειξη ἀνθρώπων πού θυσιάζονται γιά τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα καί τῶν ὁποίων τό μεγαλεῖο τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης τους εἶναι τόσο, ὥστε προσφέρουν ἀκόμη καί τή ζωή τους «λύτρον ἀντί πολλῶν» (Ματθ. κ' 28).

Θά ἤθελα νά χαιρετίσω μετά πολλῶν εὐχῶν τίς ἐργασίες τοῦ τρίτου κατά σειρά διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου πού ἀφιερώνει ἡ Ἱερά Σύνοδος στά 200 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης· νά συγχαρῶ τοὺς ἀξιέπαινους συντελεστές, τοὺς ἐκλεκτοὺς ὁμιλητές καί ἀγαπητοὺς συμμετέχοντες, καί νά ἐπισημάνω γιά μία ἀκόμη φορά τήν ἐνδεδειγμένη μέριμνα τοῦ Σεβασμιώτατου καί ἀγαπητοῦ ἐν Κυρίῳ ἀδελφοῦ, Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου, τοῦ καί Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος. Ἀξίζουν εὐχαριστίες καί πρὸς τόν ἴδιο καί πρὸς τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς πού συνετέλεσαν σέ αὐτή τήν τόσο πολύτιμη προσπάθεια. Σᾶς εὐχομαι, μέ τή εὐλογία τοῦ Θεοῦ, πλείονας πνευματικούς καρπούς καί καλή δύναμη.